

KÖZLÖKÖDŐ

Erzsébet hídi kövek

Angelus Róbert

2013-ban márciusában „Forró nyomon” írt cikket *N. Kósa Judit* a Budapestbe, a frissen felfedezett kövekről. A Baross téri aluljáróban az Erzsébet híd egykori táblájának töredékét találták meg. Folyóiratunk rajongó fórumozói megtalálták a megoldást, erről szólt a cikk. És arról, hogy Budapest felelős vezetői nem sok lelkesedést mutattak megőrzésért. Kőtárba vitették, és lényegében elfelejtették. Itt következik a Budapest kerekasztal témája, megőrizni a történetet.

2013 májusában *Buza Péter* a nyomásról írt cikkében feltárta a töredékesen megtalált kövek „eredeti” szövegét. Minden meg volt oldva: amikor lebontották a hídról 1960-ban, a felújítástól a Baross téri aluljáró lépcsőinek 1968-években történt beépítéséig, és annak 2012-ben történt kibontásakor a felbukkanásukig. A cikk azzal zárul. „S ezzel a mi történetünknek is végérvényesen vége.”

És nincs vége! BUDAPEST él! 2014. novemberi számunkban a híd 50. évfordulója kapcsán *Buza Péter* írt lírai megemlékezést, amelyben visszatért a kövekre: „Még megvannak!” A cikkben *Esztergályos Gábor* a BKK Közút Zrt. vezetője azt ígérte: a Budapesti Történeti Múzeum visszautasítása ellenére megmentik a köveket, és

újból tábla alakjában kerülnek fel – hová máshová – a székházuk homlokzatára.

2017-ben ellátogattunk a telepre – és ha csodákra várni kell is, íme a kőtábla, örökre hirdetve az Erzsébet híd ereklyéit, BUDAPEST múltját és annak a szeretetét, aki mindennel dacolva megőrizni volt képes. ●

